

سرآغاز

بی تردید، ایرانیان مردمانی هنرمند و با فرهنگند و تاریخ بلند ایران، گواه این ادعاست. گرامی داشتن اوقات و ایام، برگزاری آئینها و جشنها، زنده نگاه داشتن آداب و رسوم کهن و قدیمی در نزد مردم ایران همانند مردم سراسر جهان، روشی پسندیده و مرسوم است.

در جامعه دینمدار ایرانی، محتوای غالب این مناسبتها، خواه گویای شادی باشد خواه سوگ، از مفاهیم و معانی دینی و مذهبی رنگ و بو گرفته است. اما در گستره تمدنی ایران، نقش برجسته ها و آثار منقوش فراوان بر جا مانده از دوران قبل از اسلام، حقایقی از رخدادها و آداب و رسوم زندگی مردم، فرمانروایان و شاهان را از روزگاری دور مکشوف می سازد. گرامی داشتن و ادای احترام و برپائی آئینهای نمادین، در سراسر این پیشینه پر فراز و فرود به چشم می خورد.

اگرچه این مراسم، همگی از دل آموزه های دینی و باورهای مردمی نشئت می گیرد، ولی مراتب رشد و کمال متفاوت دارد. گاه مرز زمان و مکان را در می نوردد و ملتها و فرهنگها را به هم می پیوندد. گاه در برهه ای و محدوده ای نقش می بازد. به هر تقدیر، کسب قلمرو فرهنگی، دو بال پرواز نیاز دارد: یکی نفوذ تاریخی برای درنوردیدن قرون و اعصار، دیگری گستره جغرافیائی برای گذر از حدود و مرزها. لاجرم هر آئین را جایگاهی فراخور شأن است و مرتبه ای متناسب عشق.

در نگاه جهانشمول امروزی به فرهنگ و در میان جوامع فرهیخته، ابراز توجه و عرض عنایت به مضامین عالی حیات انسانی، راه خود را گشوده است. میراث معنوی، حافظه جهانی و روزهای جهانی، از آن جمله اند. برگزیدن روزی از روزهای سال به مناسبتها مختلف و نامیدن آن روز با این مناسبتها همچون دیگر کشورها در ایران نیز متداول است. سالنامه کشور ما هم به زیور این ایام آراسته است، روزهای جهانی و روزهای ملی. روز اسناد ملی نیز، یکی از این روزهاست.

این روز، فرصت ارزشمندی برای جلب توجه همگانی و ادای احترام عمومی است؛ وقتی برای گسترش مخاطبان و علاقه مندان است؛ زمینه ای برای تبیین نگاه و اهداف کلی است؛ بهانه ای برای بررسی جوانب امر است؛ بستری برای آینده سازی است؛ روزی برای گرامی داشتن اسناد ملی است.

فریبا فرزام

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱۷ اردیبهشت روز اسناد ملی گرامی باد

